

[Tove Nielsen.]

For det andet vil jeg også med hensyn til den frie adgang til gymnasiet bemærke, at det nok også havde været på sin plads, om folketinget eller i hvert fald medlemmerne af undervisningsudvalget i tide og i det mindste på et noget tidligere tidspunkt end lige netop i dag og måske også i radioen i aftes var blevet orienteret om, hvilke tanker regeringen gør sig med hensyn til gymnasieskoleloven.

Dernæst mangler vi fortsat lovforslaget om EFG-uddannelserne. EFG-uddannelserne kører efter en forsøgslov fra 1972, og den skal ifølge forsøgsloven tages op til revision i denne samling. Vi nærmer os stærkt det tidspunkt, hvor fristen for fremsættelse af lovforslag til vedtagelse i denne samling udløber, og endnu har vi ikke set noget lovforslag angående EFG-uddannelserne.

I min ministertid satte jeg lovrevisionsudvalget i gang, og fristen for afslutningen af dets arbejde blev sat til 1. november 1975. Desuden var mit krav, at den godtgørelse, der gives til unge under EFG-uddannelserne, skulle bortfalde, når vi fik en permanent lovgivning. Det stemmer jo også nøje overens med de bemærkninger, som daværende undervisningsminister Knud Heinesen led-sagede lovforslaget af 14. juni 1972 med. I bemærkningerne på s. 7, 2. sp., stod der:

„Efter forsøgsperiodens udløb bør statens støtte til unge under erhvervsfaglig uddannelse ligesom støtten til andre unge under uddannelse ske via Statens Uddannelsesstøtte.“

Derfor vil jeg gerne spørge: hvordan går det med lovrevisionsarbejdet? Hvorfor har vi på dette sene tidspunkt endnu ikke fået kendskab til den betænkning, der skulle afgives, og til det efterfølgende lovforslag, de er dog af særdeles stor betydning for hele debatten om 10.-12. uddannelsesår, ja, de er blandt de vigtigste forudsætninger for, at vi i det hele taget seriøst kan diskutere 10.-12. uddannelsesår? For det er da forhåbentlig ikke sådan, at regeringen arbejder med tanker om at forlænge forsøgsloven. I hvert fald står der på forslaget til finansloven ikke opført de store omkostninger, som en forlængelse af godtgørelsen ville medføre.

Endnu en gang: ministeren skylder os virkelig et svar på, hvorfor vi fortsat skal

holdes hen i uvidenhed om EFG-uddannelserne. Det er ikke blot politikerne, der har behov for at vide noget om EFG-uddannelsernes fremtid, det er i høj grad også de unge, som ønsker at gå en faglig vej i uddannelsen, og det er så sandelig også et stort spørgsmål og et stort problem fra arbejdsgiverside. Man må vide, hvad der sker, og hvor man står.

Af mit indlæg skulle det klart fremgå, at venstre ikke ønsker at tage et medansvar for de tanker, som viser, hvad socialdemokraterne har agt til, hvis de havde magt dertil.

Hølvgaard (FP):

Det er naturligvis prisværdigt, at undervisningsministeren så ihærdigt presser på for at få gennemført sit mønster i uddannelsesforløbet. Mindre prisværdigt er det imidlertid, når ministeren vil gennemføre uddannelsesmønsteret for de 16—19-årige på grundlag af den netop vedtagne nye folkeskolelov. Som det tydeligt fremgår af forslaget, er det enhedsskolens principper i folkeskolen, der skal videreføres i uddannelsesforløbet for de 16—19-årige. Jeg synes, det er meget forkert at undervisningsministeren, ja, næsten uanstændigt, at lægge op til en samordning af gymnasie- og HF-undervisningen, lærlinge- og EFG-uddannelserne, mellemtekniske uddannelser osv. efter principper, som vel nok et flertal er imod.

Det er samtidig ulykkeligt og til stor skade, hvis det videre uddannelsesforløb skal bygges op på en folkeskolelov, som alle er mere eller mindre utilfreds med. Den nye folkeskolelov var en kompromisløsning, som selv de fem partier, der vedtog loven, ikke er fuldt tilfreds med.

Efterhånden er det også klart både for forældre, lærere og elever, at den nye folkeskolelov er et vildskud, fordi den betyder en væsentlig forringelse af folkeskolens kundskabsmæssige niveau. Samlæsningsproblematikken, vejen til den udelte skole, er utilfredsstillende for såvel den dygtige og flittige som den svage elev og vil skabe arbejdsuro, usikkerhed og rastløshed.

Når man samtidig mindsker kravene til den enkelte elev, hvad der jo bliver konsekvensen, når alle elever skal undervises samlet i samme pensum, skal man være